

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

Want een iegelijk, die den naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden. Hoe zullen zij dan hem aanroepen, in welken zij niet geloofd hebben? en hoe zullen zij in hem gelooven, van welken zij niet gehoord hebben? en hoe zullen zij hooren, zonder die hun predikt? En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden? Gelijk geschreven is: Hoe lieflijk zijn de voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen, die het goede verkondigen?

Rom. 10 : 13—15.

No. 1.

1 Januari 1904.

9de Jaargang.

AFSCHEID VAN PRESIDENT LYMAN.

Aan de Zendingen en Heiligen van de Europeesche Zending:

Aan het einde van mijn Presidentschap der Europeesche Zending is het een aangename taak aan de zendingen, heiligen en onze vrienden mijne dankbaarheid bekend te maken die ik tegenover den Heere gevoel voor Zijne overvloedige zegeningen, en mijne erkentelijkheid aan hen voor hunne persoonlijke goedheid en hartelijke ondersteuning. Het is eveneens gepast in het kort den toestand van de Zending te beschrijven en iets van het werk te zeggen dat gedurende de laatste twee en een half jaar gedaan is geworden. De heiligen zullen zich herinneren, dat bij de jongste algemeene conferentie Ouderling Heber J. Grant, van den Raad der Twaalf Apostelen, aangesteld werd om over dit veld te presideeren. De zaken zijn nu alle aan hem overgedragen en hij vangt zijne administratie aan met onze liefde en vertrouwen en de hartelijkste wensch dat zijn werk voorspoedig en gelukkig moge zijn. Ik hoop dat hij het veld in een bevredigenden toestand vinden moge.

De ouderlingen van de Europeesche Zending zijn, bijna zonder uitzondering, ijverig en vol van den geest huns werks. Er zijn tegenwoordig 597 zendingen van Zion, met inbegrip van vijf vrouwelijke. Zij arbeiden hoofdzakelijk in Brittannië, Skandinavië, Duitschland, Zwitserland en de Nederlanden, maar worden eveneens gevonden in Ysland, Oostenrijk en Hongarije, Palestina en Zuid-Afrika. Sinds den tijd mijner aankomst, 17 Mei 1901, zijn er 740 zendingen ingeschreven te Liverpool; 608 zijn gedurende dezen tijd naar huis vertrokken. Wij hebben den dood moeten betreuren van drie onzer mede-arbeiders, t. w. Ouderling W. Christian Christopherson, van Richmond, Utah, overleden 23

Augustus 1901 te Silkeborg, Denemarken, aan typhuskoorts, Ouderling Henry Robert James, van Logan, Utah, overleden te Luik, België, 10 October 1901, aan longontsteking, en Ouderling Gottfried Knutti, van Montpelier, Idaho, overleden te Zürich, Zwitserland, 19 Augustus 1903, aan tuberculosis. De lichamen dezer Ouderlingen zijn naar huis gezonden om begraven te worden. Terwijl wij het verdriet gevoelen van hunne familieleden, beseffen wij dat onze broederen, die henen gingen, het martelaarsloon zullen ontvangen. Een oorzaak van nog grooter verdriet is geweest de val van Ouderlingen van eer en deugd. Gedurende mijn presidentschap zijn er zeven geweest, die veronachtzame hunne heilige verbonden en alles dat het naleven waardig is, toegegeven hebben aan de verzoeken van den tegenpartijder. Zij zijn ontbloot geworden van iedere zweem van autoriteit en afgesneden van de Kerk. Er was niets anders met hen te doen. Het is betreurenswaardig als een ouderling aldus afwijkt van zijne hooge roeping. De gevallen waren verspreid: iedere groote zending had tenminste één. Het is ongeveer één ouderling op de honderd die aldus gevallen is. Laat de zielsfoltering die ieder hunner heeft geleden een levenswaarwaarschuwing zijn voor de negen-en-negentig die tot dusverre met de hulp des Heeren staande konden blijven.

Gedurende den tijd waarin ik het voorrecht had over de Europeesche zending te presideeren, zijn er, uitgenomen het werk in de verleden maand December verricht, verspreid geworden 5,193,824 tractaten, 184,085 boeken en 4018 doopsbedieningen verricht. Grooter werkdadig is gewonnen geworden door het afschaffen van de zoogenaamde Conferentiehuizen. Het tegenwoordig systeem, waaronder niet meer dan twee mannen samenwonen, en hun verblijf bij vreemdelingen zoeken, heeft de Ouderlingen in aanraking gebracht met meer menschen en is bekroond geworden met een bevredigend gevolg. Twee huizen zijn gebouwd voor kerkelijke doeleinden, het eene te Kopenhagen, de hoofdkwartieren van de Skandinavische Zending, het andere te Christiania, Noorwegen, alwaar waarschijnlijk de grootste vertakking van de Kerk in de wereld gevestigd is. Een derde eigendom is aangekocht te Stockholm voor de heiligen, en in de naaste toekomst zal aldaar een ruim bedehuis gebouwd worden. Deze beweging zal, naar wij vertrouwen, een groot voordeel zijn voor het werk des Heeren in die landen.

Het zendingsveld breidt zich uit. Beide in Oostenrijk en Hongarije is een begin gemaakt, en thans zijn er ouderlingen werkzaam. In Britsch Indië heeft ouderling John H. Cooper, die juist naar huis teruggekeerd is, na anderhalf jaar alléén gearbeid te hebben, een bloeiende vertakking gesticht. Spoedig zullen er meer ouderlingen heengezonden worden, hopen wij, om het goede werk voort te zetten. De zending in Zuid-Afrika werd jongstleden Juli geopend door Pres. Warran H. Lyon en drie metgezellen. Dit is een oud veld, waarin ongeveer veertig jaar

lang niet gewerkt is. De vooruitzichten wijzen aan dat de zending bloeien zal. Persoonlijk heb ik bezocht Afrika, Palestina, Griekenland, Italië, Frankrijk, Finland, Rusland en Polen, en heb deze landen toegewijd voor het prediken van het Evangelie, en den Heere gesmeekt den weg te openen voor Zijne dienstknechten om binnen te komen en zielen te leiden tot het aannemen van Zijn plan van Zaligheid. Sedert ik Afrika aldus toewijdde, is de zending in het zuidelijk gedeelte gevestigd geworden, en sinds mijn bezoek aan Rusland is Ouderling Mischa Markow in dat land gegaan en heeft zijne boodschap verkondigd.

Wij verwachten niet het Evangelie tot de wereld te brengen zonder sterken tegenstand te verwekken. Het zou niettemin ons verlangen en doel zijn die opwellingen tot kalmte te brengen. Het is niet onze zending gekruisigd te worden als onzen Heiland. Ik geloof dat het gevoelen hetwelk in sommige ouderlingen bestaan heeft, dat tenzij zij het gepeupel tegen zich verwekten, zij niet ten volle hunnen plicht betrachtten, uitsterft. Dit hoop ik van harte. Er zijn echter enkele opwellingen van vooroordeel geweest in verschillende deelen, in het bijzonder in Pruisen. De snelle vooruitgang door het werk aldaar gemaakt verwekte jaloerschheid en een aantal werd verbannen. De zaak werd voor het keizerlijke ministerie gebracht, maar de beslissing werd niet ingetrokken. Ofschoon wij op eene andere behandeling hoopten, is de toestand, waarin wij ons aldaar bevinden, ongeveer gelijk aan voorheen. Nooit was er een tijd, wanneer ouderlingen in Duitschland vrij waren van het gevaar van verbanning. Op andere plaatsen is de toestand tamelijk vredig geweest. In Groot-Brittannië heeft zich bijna overal een liberale geest geopenbaard. De conferenties waren gekenmerkt door de aanwezigheid van een vredig, ernstig gehoor. Gedurende de laatste anderhalf jaar is er nauwelijks de minste versterking geweest. Gepeupel-opwinderij ligt, hopen wij, voor immer in het verleden.

Terwijl het werk vooruit gegaan is in dit gedeelte van de wereld, heeft het tehuis niet stil gestaan. Aldaar hebben veranderingen van groot gewicht plaats gehad. Gedurende de laatste derdehalf jaar is het eerste presidentschap tweemaal gereorganiseerd. President Lorenzo Snow en president Brigham Young Jr. zijn henengegaan, en twee nieuwe apostelen zijn gekozen. En eene gewichtige zendingsbeweging is op touw gezet in Salt Lake City, waardoor aan meer dan honderd duizend bezoekers per jaar nauwkeurige informatie verschaft is aangaande het Evangelie en de heiligen. De Japansche Zending is geopend geworden en in Mexico is actief zendingswerk aangevangen.

Het doet mij genoegen de toewijding en den energieken arbeid te erkennen van de presidenten der zendingen, waaruit dit groote veld bestaat. Zij hebben mijne hoogste verlangens vervuld, ernstige, trouwe en voorzichtige mannen zijnde. Ook de conferentie-presidenten en de reizende ouderlingen hebben mij loyale ondersteuning gegeven. Ofschoon

HISTORIAN'S OFFICE LIBRARY

1844-1845 List of Latter-day Saints

3445

enkelen nu en dan misslagen begaan hebben en in toestanden verkeerd hebben die 's menschen ziel beproeven, zijn er zeer weinig gevallen van toorn of verkeerde gevoelens geweest. Het verblijdt ons te kunnen zeggen, dat twistzieken of luiaards nauwelijks onder ons gevonden werden. Wij behooren ijverig te zijn en geen tijd te verliezen, want het is een kostbaar werk. Door navraag bij de ouderlingen in de Britsche Zending, aangaande hunne onkosten, verneem ik dat de gemiddelde uitgave f47.50 per maand is. Dit is verbazend hoog. Indien wij f42.50 houden voor het gemiddelde bedrag per maand in de geheele zending, aannemen dat iedere man de waarde van f750 per jaar boven de onkosten zoude verdienen, als hij thuis was, en dat de reis heen of terug, kleine uitgaven inbegrepen, f225 kost, zien wij dat de last op de gemeente tehuis meer dan f875.000 per jaar bedraagt. Deze zending vertegenwoordigt slechts een weinig meer dan een derde van het werk, dat thans gedaan wordt in verschillende gedeelten der wereld. Wij danken den Heere dat Hij ons de middelen ten gebruike gegeven heeft; alles wat wij hebben is het Zijne en Hij vereischt van ons slechts het gebruik van een gedeelte er van in dit werk. Laat mij desnietteenstaande de Ouderlingen aansporen, zooals ik vele malen te voren gedaan heb, dat zij de grootst mogelijke spaarzaamheid beoefenen, zonder dat het werk daardoor schade lijdt. Leeft onder het volk; zegent hen door van hunne gastvrijheid gebruik te maken. Kunt gij het niet geheel en al doen, nadert zooveel mogelijk het systeem van zonder buidel en male te reizen.

Aan de ouderlingen wil ik ook zeggen, laat uwe ijver en goede werken u naar huis volgen. Degenen die teruggekeerd zijn, terwijl ik hier ben, heb ik aangespoord met al mijne macht tot eene voortzetting van hunne getrouwheid, want ik heb het er altijd voor gehouden, dat de thuiskomst het gevaarlijkste gedeelte is van des ouderlings leven. Indien hij ooit schuldig was aan rooken, drinken, vloeken, of andere zonden, zullen Satan en zijne metgezellen al hunne listen aanwenden om hem terug te krijgen in de oude gezelschappen en gewoonten. Laat mij deze ouderlingen, die nu in de zending zijn, welke ik misschien nimmer wederzie, of mogelijk in jaren niet, zeggen dat uwe zonden vergeven zijn, indien gij u er van bekeerd hebt, maar zij zijn niet vergeten. Al uwe opoffering en goede werken zullen u niet baten, ofschoon gij één of meer zendingen vervult, indien gij aan het einde terug valt in het kwade en in het pad der overtreding wandelt. De zonden van het verledene, nu weerhouden, zullen op u vallen, u met hunne schande en straf bedekkende. Dit alles kunt gij ontloopen, indien gij beide hier en tehuis stipt de geboden des Heeren onderhoudt. Gij hebt met mij, met elkander en met den Heere eene overeenkomst aangegaan, dat wij het goede zullen doen tot aan het einde onzer dagen. Broederen, denkt aan deze overeenkomst, en wanneer wij elkaar ontmoeten, laat dan onze

aangezichten niet vervallen zijn, en laat ons betere dienstknechten des Heeren zijn dan heden.

De toestand van de Heiligen, wanneer zij in Zion vergaderen, lijkt wel iets op die van de ouderlingen, als zij terugkeeren. Het is een gevaarlijke tijd. Ik heb de Heiligen aangespoord niet te haastig te emigreeren. Zij moeten eerst ten volle overtuigd worden van, en gewend zijn aan het Evangelie alvorens zij de lange en kostbare reis ondernemen. Indien zij niet zeker zijn dat het Evangelie waar is in alle opzichten, deden zij beter tehuis te blijven. Het zal hen minder kosten in Europa af te vallen dan zeven duizend mijlen te reizen om het dan te doen. Broederen en zusters laat de Heere aanwijzen wanneer gij met zijn volk zult vergaderen. Hij moge een groot werk voor u te doen hebben, in de wereld, in het waarschuwen uwer vrienden, het ondersteunen der vertakkingen, en Zijn koninkrijk te vertegenwoordigen in welk land het ook moge zijn. Wilt liever, in plaats van naar Utah te snellen zoo gauw als gij de middelen kunt krijgen, het priesterschap raadplegen, dat aangesteld is in de vertakkingen en conferentiën te presideeren, en het is veilig hunnen raad te volgen. Wanneer de gepaste tijd komt, zult gij heengaan naar den berg van het Huis des Heeren met vreugde, en het zal aldaar Zion voor u zijn.

Ik wil onze vrienden, alsmede de heiligen, danken voor hunne goedheid aan mij persoonlijk betoond op mijne reizen door de verschillende deelen der Zending, en ook aan de zendelingen in het algemeen. Niets wat gij gedaan hebt om het werk des Heeren te helpen zal u armer maken. Uwe goede werken, onpartijdigheid en in vele gevallen, bescherming van een onpopulair volk, zullen u begunstigen in den tijd wanneer de weegschalen van strenge gerechtigheid aan de menschen de belooningen en straffen zullen afwegen. Ik wil melding maken van de hartelijke betrekkingen die bestaan hebben met degenen die wij in zaken ontmoet hebben. De ambtenaren van de Dominion Lijn, welke onze ouderlingen en heiligen vervoerd heeft, zijn oplettend en hoffelijk geweest, en hetzelfde goede gevoelen heeft de ambtenaren van de White Star Lijn gekenmerkt, die onlangs den Boston-dienst van de Dominion Lijn hebben overgenomen. Ramsden & Co., transport-agenten, John Fazakerley, boekbinder, D. Marpels & Co. en de Liverpool Daily Post, drukkers, hebben naar onze tevredenheid gewerkt en het is een genoegen geweest zaken met hen te doen.

Dit is de derde maal dat ik Europa bezocht heb om het Evangelie te prediken en mogelijk is het de laatste keer. Het was hier, drie en veertig jaar geleden, in mijne jeugd, dat ik meer van den Heere vernam dan ik ooit te voren geweten had en de absolute overtuiging in mij gegrond kreeg van de waarheid Zijns werks. Ik kwam hier zonder geld aan en ontving gedurende mijn verblijf niets van huis. Mijn voedsel, kleeding en onderkomen werden mij door het volk gegeven. Ik bemin

dit schoone land en alle onzes Vaders kinderen, die hier wonen. Met alle kracht die de Heere mij gegeven heeft heb ik gestreefd hen goed te doen. Ik besef dat de tijd zal komen, en ik vrees haastig, wanneer het oordeel uitgegoten zal worden over dit en andere deelen der wereld. Allen die de boodschap der zaligheid welke de ouderlingen Israëls brengen, verwerpen, zullen den toorn Gods lijden. Ik smEEK allen menschen deze boodschap in overweging te nemen. Het moge u het een of ander lijden brengen in deze wereld, vervolging misschien, maar het zal u eveneens vreugde boven beschrijving schenken, hier in de sterfelijkheid en verhooging in de tegenwoordigheid Gods in het toekomende leven.

Voor al de ouderlingen en heiligen laat ik mijnen zegen achter. Indien wij elkander niet weder ontmoeten in dezen proeftijd, mogen wij dan toch met elkander en met al de verlostens ons verheugen wanneer de beproeving over is en de Heere zegevierend regeert als Koning der koningen.

FRANCIS M. LYMAN.

GROETEN VAN PRESIDENT GRANT.

Aan de Heiligen der Europeesche Zending:

Door het aannemen mijner plichten als president over deze zending en bij het begin van het nieuwe jaar zend ik groeten aan de Ouderlingen en heiligen van Europa en aangrenzende landen, alwaar het Evangelie gepredikt wordt. Terwijl ik schrijf bedenk ik hoe weinig men weet van hetgeen een dag, maand of jaar brengen zal. Op den twaalfden December 1902 zat ik in Tokio, de hoofdstad van Japan, te schrijven aan de Heiligen dezer zending en gaf mijne verwondering te kennen met hen te kunnen corresponderen uit Japan, maar het verbaasde mij toen niet zoo zeer als thans nu ik hetzelfde doe op het kantoor te Liverpool. Terwijl wij slechts een beperkt begrip hebben van hetgeen in de toekomst van ons leven gebeuren zal, is er toch één ding waarvoor ik mij waarlijk dankbaar gevoel jegens onzen Vader in den Hemel, en dat is de volkomene verzekering die ik heb dat alles wèl gaan zal met ons in den strijd des levens en eveneens in de groote komende eeuwigheid, mits wij als heiligen onzen vollen plicht doen dag aan dag, en weten kunnen aan het einde van den arbeid van iederen dag, dat wij onzen best gedaan hebben.

Van Japan schrijvende zeide ik, dat ik veel vreugde verwachtte bij het ontmoeten van de Heiligen in de Europeesche zending, wanneer, in de voorzienigheid des Heeren, ik ooit hier gezonden zoude worden. Mijne redenen hiervoor waren mijne intieme omgang met presidenten John Taylor, George Q. Cannon, John R. Winder, Anthon H. Lund,

dien grooten opvoedkundige Karl G. Maeser, en andere goede en edele mannen en vrouwen, die van deze zending vergaderd waren door de waarheden des Evangelies, en eveneens de verzekeringen die ik van president Joseph F. Smith ontvangen had en van de leden van mijn eigen quorum, zoowel als van anderen der broederen die in dit land gepresideerd hadden, van de warm-hartige, trouwe en geloovige heiligen die zich nog in deze zending bevinden. Als ik de toekomst beoordeel volgens het korte verleden, dan zal mijne zending een gelukkige en drukke zijn, daar mijne omgang met de Onderlingen en Heiligen die ik ontmoet heb mij heel veel genoeg verschafft heeft.

Ik gevoel mij zeer dankbaar jegens mijnen Vader in den Hemel voor het voorrecht, in dit land te komen arbeiden, daar ik ten volste waardeer de woorden van den Meester, door den profeet Joseph gegeven, bestemd voor David Whitmer en Oliver Cowdery: „En indien het zij, dat gij alle uwe dagen arbeidt, bekeering roepende tot dit volk en slechts ééne ziel tot Mij brengt, hoe groot zal uwe vreugde met hem zijn in het koninkrijk Mijns Vaders? En nu, indien uwe vreugde groot wezen zal met ééne ziel die gij gebracht hebt in het koninkrijk Mijns Vaders, hoe groot zal uwe vreugde zijn indien gij vele zielen tot Mij brengt?”

Ik heb enkele artikelen geschreven voor de *Improvement Era* op verzoek van den mede-redacteur, broeder Edward H. Anderson, en wat ik der jeugd van Zion het meest op het gemoed wilde drukken was de noodzakelijkheid nooit ontmoedigd te worden in den strijd des levens. Ik wensch deze zelfde les te leeren zoowel door voorbeeld als voorschrift. terwijl ik in dit land ben. Ik ben verlangend altijd den wil des Heeren te weten met betrekking tot mijn werk en met Zijne hulp de wijsheid en sterkte te verkrijgen om het te volbrengen, getrouw en degelijk, zonder mismoodiging, en den heiligen en ouderlingen op het gemoed te drukken hetzelfde te doen.

Deze aanhaling van Alma heeft altijd indruk op mij gemaakt:

„O, dat ik een engel ware, en de wensch van mijn harte hadde, opdat ik mocht voortgaan en spreken met de bazuin van God met eene stem om de aarde te doen beven, en bekeering te roepen tot ieder volk. Ja, ik zoude, als met de stem des donders, aan iedere ziel bekeering en het plan der zaligheid verkondigen, opdat zij zouden bekeeren en tot onzen God komen, zoodat er geen verdriet meer zoude zijn op de aarde. Doch ziet, ik ben een mensch, en zondig in mijne wensch, want ik moest tevreden zijn met de dingen welke de Heere mij toebedeeld heeft. Ik moet mijne verlangens in mij niet verontrusten, want ik weet het vaste besluit van een rechtvaardig God, dat Hij aan de menschen geeft volgens hun verlangen, hetzij tot den dood, of tot het leven; ja, ik weet dat Hij den mensch bedeeft volgens hunnen wil, hetzij tot zaligheid of tot verwoesting. En ik weet dat het goed en het kwaad voor alle menschen gekomen is; of hij, die het goede niet weet te onderscheiden van het kwade is schuldeloos; doch hij, die goed en kwaad weet, aan hem is gegeven volgens zijne verlangens; hetzij hij goed of kwaad verlangt; leven of dood, blijdschap of wroeging van het geweten. Nu, ziende dat

ik deze dingen weet, waarom zoude ik meer verlangen te volbrengen dan het werk waartoe ik geroepen ben? Waarom zoude ik verlangen een engel te zijn dat ik konde spreken tot alle einden der aarde? Want ziet de Heere geeft aan alle natiën van zijne eigene natie en taal om zijn woord te leeren; ja, in Zijne wijsheid alles wat Hij noodig acht dat zij zouden hebben; daarom zien wij dat des Heeren raad wijsheid is, volgens hetgene wat recht en waarachtig is. Ik weet wat de Heere mij geboden heeft; en ik verblijd mij er in. Ik roem niet in mij zelve, maar ik roem in hetgene de Heere mij geboden heeft en dit is mijn roemen, dat ik wellicht een instrument in de handen van God mag zijn, om sommige zielen tot bekeering te brengen, en dit is mijne vreugde."

Ik geloof volkomen, als Alma van ouds, dat de verlangens van des menschen hart naar goed of kwaad hun gegeven zullen worden. Wij zouden derhalve altijd de edelste verlangens hebben.

Terwijl ik in Japan vertoefde, vroeg ik den Heere mij naar deze zending te laten komen, om te arbeiden voor de zaligheid van sommigen Zijner kinderen. Ik ben Hem waarlijk dankbaar voor het verhooren van mijn gebed, door President Joseph F. Smith te inspireeren mij van dat veld te roepen en herwaartsch te zenden. Geluk en tevredenheid waren mijn deel gedurende mijne zending in Japan, en de gedachte dat ik zoo spoedig ontslagen zoude worden kwam nooit bij mij op, maar ik bad dat, als mijn ontslag kwam, ik dan terstond naar Engeland zou gaan. Het feit dat ik aldaar gelukkig en tevreden was terwijl ik zoo weinig werk kon doen vanwege mijn gebrek aan kennis der taal, was mij eene nieuwe getuigenis, dat de Heere zijne dienstknechten zegent in hunnen arbeid, onder beding dat zij hunnen plicht betrachten, en hen Zijnen Geest geeft, welke altijd volkomen vrede en geluk brengt, het doet er niet toe wat hunne maatschappelijke toestand is.

President Lyman en zijne medewerkers hebben een edel werk gedaan en volgens hetgeen ik zie en verneem is deze zending in een uitstekenden toestand. Het is mijne ernstige bede dat er geen hinderpaal in den weg zal komen van het goede werk dat hij en de ouderlingen en de heiligen gedaan hebben in het verleden. Ik geef de verzekering, dat ik getrouwheid en energie wil betoonen in het volbrengen der plichten als president dezer zending en pleit met al mijne broeders en zusters mij hunnen steun te geven, beide met geloof en daden. Indien allen werken willen met hunne beste krachten aan het verspreiden der waarheid, ben ik zeker dat het goede werk, in het verleden gedaan, zonder ophouden voortgezet zal worden. Er zoude nergens achteruitgang komen.

Onze Heiland zeide: „Laat uw licht zoo schijnen voor de menschen, dat zij uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader, die in de hemelen is, verheerlijken". Ik pleit met allen dit kostelijk advies van onzen Verlosser op te volgen. Ik weet dat daden luider spreken dan woorden en dat de allerbeste wijze van prediken gevonden wordt in een oprecht leven, in harmonie met het evangelie. Het is mijn gebed, dat al de

ouderlingen en Heiligen in de Europeesche Zending een gelukkig en voorspoedig nieuwjaar mogen hebben, en dat 1904 het beste huns levens zal zijn. Mogen wij, wanneer het ten einde loopt, terug kunnen zien op ons pad en gevoelen dat wij onzen best gedaan hebben. Als een dienst-knecht des Heeren, wiens recht het is Zijn volk te zegenen; heb ik het genoeg U niet alleen geluk in dit leven te belooven, maar eene eeuwigheid van vreugde in het toekomende leven, indien gij getrouw zijt in het vervullen van al de plichten die op heiligen rusten. Ik zegen u opdat gij uwe heilige roeping ten volle moogt waarnemen.

Ik ben uw vriend en mede-arbeider in de Waarheid,
HEBER J. GRANT.

DE GEWOONTE OM TE TWIJFELEN.

Door Pres. G. J. S. ABELS, van de Arnhemsche Conferentie.

Alhoewel het immer gepast is om goede voornemens te beramen, is toch wel de aanvang van een Nieuw Jaar ten zeerste geschikt om daarmede een begin te maken. Het is ons doel om reeds in dit leven den grondslag te leggen voor al hetgeen eene noodzakelijke eigenschap moet wezen in ons toekomstig leven en alles hier af te leggen dat beide hier en hiernamaals onze vooruitgang zoude belemmeren. De Heiligen der laatste Dagen, welke allen streven naar eene inwoning in het Koninkrijk der Hemelen, zullen wel met mij instemmen dat indien wij aangehaald zijn met de gewoonte om te twijfelen, onze vooruitgang in alles wat het Koninkrijk Gods betreft zeer beperkt zal wezen en het ook niet als een gewenschte eigenschap van een verheerlijkt verrezen wezen kan beschouwd worden.

Een twijfelzuchtig persoon die niet volkomen vertrouwt en gelooft, wordt door den Apostel Jakobus omschreven als „dubbelhartig en ongestadig in al zijne wegen”; en hij vermaant hem om zijn hart te „zuiveren” en „den duivel te wederstaan en tot God te naken”. Merk nu wel op, dat de Schriftuurlijke gevolgtrekking in zich insluit, dat de twijfelaar zijn hart niet recht voor den Heere heeft en dat hij de leugen liever heeft dan de waarheid. Het is daarom van groot gewicht dat de geest van waarheid ons kenmerkt, want Christus zegt: „Een iegelijk die uit de waarheid is hoort mijne stem” en onder die omstandigheden mogen wij er staat op maken dat wij Hem in alles kunnen leeren volgen.

Dit groote en gewichtige werk der bedeeling van de volheid der tijden is tot stand gekomen terwijl er niet de minste twijfel bestond in het gemoed van den nog jeugdigen jongeling, toen de Heere hem verkoos om een machtig instrument in Zijne handen te zijn. Het was de onbedrevenheid van den Profeet Joseph Smith in het vernuft en

arglistigheid van den mensch om alle dingen bij des menschen geest te meten, welke hem bekwaam maakte om het goddelijke onderricht, niettegenstaande het zeer in strijd kwam met de destijds bestaande opvattingen en ideën, onvoorwaardelijk en zonder de minste aarzeling aan te nemen, alhoewel de vorst der duisternis, door zijne aanhangers, de hevigste pogingen maakte om twijfeling in hem te verwekken. Er was niet de minste afwijking in het ontvangene onderricht en wat hij in den morgenstond gezaaid had, daarvan trok hij zijne hand des avonds niet terug, want het was hem duidelijk dat indien hij op den wind acht gaf, hij niet zoude zaaien, noch maaien, want men weet niet wat recht wezen zal, of dit, of dat, of dat die beide te zamen goed zullen zijn. Niemand die uit God geboren is kan een stoffelijk bewijs leveren hoedanig zulks geschied is, doch zeer gepast kan vraag met vraag beantwoord worden: Zeg mij, „Welke weg des winds is, of hoedanig de beenderen zijn in den schoot van eene zwangere vrouw”, zoo zal ik u verklaren, hoedanig ik uit God geboren ben. Het is eigenaardig dat men wel geneigd is om de dingen die den natuurlijke mensch aangaan, zelfs al verstaat men ze niet, of heeft men eenigen twijfel daaromtrent, toch aan te nemen als mogelijk en daarom met een zeker vertrouwen, terwijl men de dingen die des geestes Gods zijn en niet vatbaar zijn voor den natuurlijke mensch, zonder eenig voorbehoud wenscht te verwerpen.

Het was de Apostel Paulus, die eens schreef: „Zoo wat de mensch zaait, dat zal hij ook maaien”, waaraan nog toegevoegd mag worden: Want niemand zal ooit oogsten, wat hij niet gezaaid heeft. Het is een eeuwig beginsel, dat een iegelijk zaad zijn eigen zaad zal voortbrengen, en mocht men vermeenen dat aan iets slechts iets goeds toegevoegd zal worden, dan heeft men geen goed begrip en inzicht van wat er bedoeld wordt met de herstelling aller dingen. Daar ligt zeer veel in opgesloten, want zoo wat de mensch zoekt, dat zal hij ook vinden en hij zal niet iets vinden waar hij niet gezocht heeft. Niemand die met twijfel vervuld is kan overtuiging aan zich hersteld krijgen, vandaar dat indien iemand zich niet in eene positie stelt om te ontvangen, het niet mogelijk is hem iets te geven.

Laat ons trachten door middel van den volgenden leefregel allen twijfel van ons te weren: Alles op deskundig en geestelijk gebied voor waarheid aan te nemen, totdat het bewezen is niet waar te zijn en geen wantrouwen jegens onze naasten te koesteren, totdat hij bewezen is ontrouw te zijn. Met een dergelijken leefregel stelt men den geest van waarheid op den voorgrond, terwijl die der in-twijfel-trekking in ons geene plaats heeft, en men is niet lichtelijk blootgesteld aan een der hierachter aangehaalde dingen die den Heere een gruwel zijn: „Hooge oogen, een valsche tong, en handen die onschuldig bloed vergieten, een hart dat ondeugende gedachten smeedt, voeten die zich

haasten tot kwaad te loopen, een valsche getuige die leugen blaast en die tusschen broederen krakeelen inwerpt" (Spreuken 6:17-19). Terwijl niemand onaangevochten zal blijven door Satan, is wel de onvatbaarheid voor twijfel een middel om volkomen verzet aan te teekenen en zullen wij niet lichtelijk na het woord met blijdschap ontvangen te hebben en onmiddellijk van Satan verzocht zijnde, uit vrees voor vervolging en de bezorgdheid der wereld, aanleiding vinden om het Woord te verwerpen, doch zullen wij Zijn discipel wezen, door de wet niet alleen te ontvangen, doch ook uit te oefenen.

Gelijk er van een leerling niets verwacht kan worden, die niet onverwijld en zonder de minste aarzeling alles aanneemt dat hem door zijn meester tot zijne ontwikkeling voorgehouden wordt, zoo ook met ons. Wij zijn kinderen en hebben de door God aan ons gegeven opvoeders en opvoedingsmiddelen van noode om ons op te voeden en te ontwikkelen en tenzij wij ze onverwijld en zonder de minste aarzeling aannemen, zal onze wasdom ten zeerste belemmerd worden. Door hen wordt ons de waarheid gepredikt en de onverstaaubare dingen van het Koninkrijk onthuld en zoo wij geschikt zijn te ontvangen, zullen wij niet alleen uit God geboren zijn, maar ook uit God geboren blijven en daardoor voor het verliezen onzer eerste liefde en voor algeheelen afval bowaard blijven.

GROETENIS UIT UTAH.

Door SYLVESTER Q. CANNON, voormalig Zendingspresident.

In antwoord op de uitnoodiging van Pres. Willard T. Cannon verschaft het mij voldoening en blijdschap om bij dit seizoen de zendingen en heiligen in Nederland door middel van „De Ster” te begroeten. Op deze wijze kunnen wij de groetenis van het Nieuwe Jaar aan elkander toezenden, om aldus, wederzijds aangemoedigd en verblijd te worden. „De Ster” vervult eene belangrijke zending in het verspreiden van de beginselen der waarheid, en als een middel voor ontwikkeling in kennis en verstand aangaande dezelve. Als zoodanig is dit blad de volkomene bijstand der Heiligen waardig.

Het begin van een nieuw jaar is een gewichtig jaargetij, omdat als het ware, na het eindigen van een hoofdstuk van het boek zijns levens de mensch een nieuw hoofdstuk begint, waarvan hij de gebeurtenissen der toekomst niet kan voorspellen. Voor alle degenen welke getracht hebben door het verledene jaar zoo te leven dat zij geen leedwezen vanwege hunne handelingen gevoelen, wordt dit zekerlijk een gelukkige tijd; voor degenen, die misstappen gemaakt hebben, die dingen gedaan hebben waar zij spijt van hebben, die toch dezelve erkennen met het besluit om van nu af aan hun best te doen, wordt dit, eveneens,

een tijd van belofte. Inderdaad, als men wil trachten bij elk jaar, en zelfs elke dag, zich te verbeteren — oprechter te leven, ijveriger te zijn in alle dingen welke ten goede strekken — dan zal zijn karakter ontwikkelen, en hij zal het doel van zijn bestaan volvoeren.

Bovenal zouden de Heiligen der laatste Dagen voortgaan van dag tot dag, van jaar tot jaar, zich te verbeteren, hunne zwakheden te overwinnen; immer in het oog houdende het feit van de eeuwige vooruitgang hunner zielen. In den volsten zin des woords behoeven zij eerlijk, oprecht, getrouw, gehoorzaam en zachtmoedig te zijn, zelfs alle zedelijke eigenschappen, en al de vruchten des geestes te betoonen, want daarin bewijzen zij zich Heiligen te zijn. Waarin zij deze goede dingen te kort komen, zouden zij met hart en ziel zoeken, met de hulp des Heeren, dezelve in zich te ontwikkelen.

Wij zouden niet verwachten volmaaktheid in anderen te vinden, niet meer dan in onszelven. Toch zou ons voorbeeld van dien aard zijn dat anderen hetzelfde ten goede kunnen volgen. Hoewel het in zekere mate menscheijk is op de voorbeelden van anderen te zien, en hunne zwakheden te beoordeelen, zal hij die dit doet de groei zijner eigen natuur belemmeren. Laten wij het besluit nemen dat wij elk beginsel van het Evangelie willen betrachten, en onze eigene tekortkomingen overwinnen; want wij zullen gewis naar onze eigene woorden en daden geoordeeld worden. Laten wij dan elkander helpen om in deugd en kennis toe te nemen. In zooverre wij dit doen zijn wij de volgelingen van Christus. Als iedereen zijne of hare persoonlijke verantwoordelijkheid in deze zaak wil erkennen en wil voortgaan om zijn deel te doen, wat eene macht ter gerechtigheid en vrede zal het zijn, Op zulke manier bereiden wij onszelven voor de belangrijke gebeurtenissen dezer laatste en heerlijkste bedeeling.

ONZE ILLUSTRATIEN.

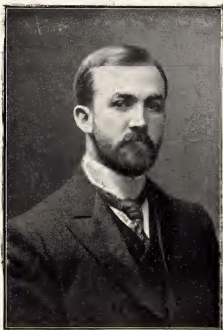
Joseph F. Smith volgde wijlen Lorenzo Snow op als president van de kerk, den 17 October 1901. Hij werd den 13den November 1838 geboren te Far West, Missouri, en is thans derhalve 65 jaren oud. Toen hij nog jong was doorstond hij meest al de vervolgingen van de eerste dagen der kerk; zijn eigen vader, Hyrum Smith, werd met den profeet Joseph vermoord in 1844. Hij werd tot Apostel verordineerd in 1867, en van 1880 totdat hij den presidentszetel besteeg, was hij lid van het eerste presidentschap der kerk. Zijne vele deugden hebben hem bemind gemaakt bij de heiligen en het kan veilig gezegd worden dat niemand hooger geacht wordt om zijn edel karakter door zijne bekenden beide in en buiten de kerk.

Francis M. Lynman werd 12 Januari 1840 te Illinois geboren en werd verordineerd tot Apostel in 1880. Bij den dood van Brigham Young Jr.,

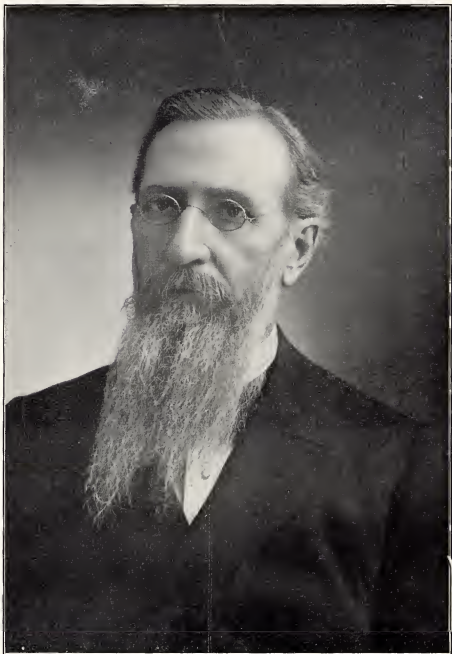

FRANCIS M. LYMAN.

HEBER J. GRANT.

WILLARD T. CANNON.

JOSEPH F. SMITH.

11 April 1903, werd hij het oudste lid van de twaalven en werd ondersteund als president van dat lichaam in de laatste algemeene conferentie in 1903. President Lynman's zendingsondervinding is zeer verscheiden geweest maar heeft nimmer zulke goede resultaten afgeworpen als in den tijd waarin hij president was van de Europeesche zending, welke positie hij gedurende de laatste twee en een half jaar bekleedde. Hij verlaat Europa den 14 Januari en zal met zich medenemen het liefhebbend aandenken van al de zendelingen en heiligen der zending, om zijnen wijzen raad en edel voorbeeld.

Heber J. Grant werd den 22 November 1856 te Salt Lake City, Utah, geboren en werd in 1882 tot apostel verordineerd. Gedurende de laatste twee jaren heeft hij gepresideerd over de Japansche Zending, welke door hem geopend werd. Bij zijne terugkeer van de zending werd hij geroepen om over de Europeesche Zending te presideeren en hij begint zijne actieve plichten bij den aanvang dezes jaars. Wij waarborgen president Grant onzen hartelijken steun in zijne verantwoordelijke positie.

Willard T. Cannon werd den 21sten September 1902 aangesteld tot president van de Nederlandsche en Belgische Zending.

EEN NIEUWEJAARS-GROET UIT GRONINGEN.

Door President JOHN H. PETERSON, van de Groninger Conferentie.

Wederom staan wij op den drempel van een ander Nieuwjaar en zijn benieuwd wat hetzelfde voor ons weggelegd heeft. Waar zullen wij met het volgend Nieuwjaar zijn en hoe zal het met ons wezen? Er is misschien geen geschikter tijd voor ons een terugblik over het verledene te slaan om te zien welke nuttige lessen wij daaruit geleerd hebben, of hadden kunnen leeren. Slechts een dwaze zal ontkennen dat hij voor verbetering in staat is; en zekerlijk zouden wij als Heiligen der Laatste Dagen naar vooruitgang zoeken. Zoo wij niet op het pad van verbetering en vooruitgang bevonden worden, is het niet goed met ons. Hoe nauw hebben wij bij den Evangelie-Standaard geleefd? Waarin hadden wij beter kunnen doen? Wat zijn onze plannen voor de toekomst? Eene goede bouwmeester overlegt vóór hij een huis gaat bouwen, eerst zijne plannen, berekent de kosten en dan gaat hij voort met het bouwen. Zoo moeten wij ook doen op het geestelijk gebied en niet enkel bij het maken van goede voornemens stil staan, want zelfs de grootste zondaars besluiten dikwijls beter te doen, maar het komt niet verder. Laat ons niet tevreden zijn zonder voortdurend meer geloof, kennis en gerechtigheid te bekomen en aldus stap voor stap nader tot onzen Hemelschen Vader komen.

Nu, bij deze gelegenheid is het mij hoogst aangenaam te kunnen melden, dat de Groninger Conferentie eene geleidelijke en bestendige vooruitgang gemaakt heeft gedurende het afgelopen jaar. De boodschap

des eeuwigen levens is de woningen van duizenden menschen binnengedrongen en dit ook over een uitgestrekt terrein. De heiligen zijn tot eene betere kennis van het Evangelie ontwikkeld geworden en dienengevolge hebben zij een steeds toenemende belangstelling in hetzelfde verkregen. In het algemeen heerscht er een harmonische geest onder hen en zij pogen naar het Evangelie te leven. Verscheidene nieuwe leden zijn tot de Kerk toegetreden en de vooruitzichten zijn zeer schoon dat ons getal nog verder vermeerderen zal in de toekomst. De vergaderingen worden goed bijgewoond beide door leden en vreemdelingen, en de wereld schijnt een beter oordeel over ons te verkrijgen. De toestand en vooruitzichten in de Leeuwarder vertakking zijn zeer aanmoedigend. In 't kort gevoelen wij ons gelukkig met dit Nieuwjaar de hartelijke groete aan onze zuster-conferentiën van deze zending te kunnen verzenden, met de wensch dat des Heeren zegen ook dit jaar ons aller deel moge zijn en dat onze goede vooruitzichten verwezenlijkt mogen worden.

Wat mijzelf betreft, ben ik zeer dankbaar het voorrecht te hebben gehad om in deze zending te arbeiden en zoo vele goede broeders en zusters te leeren kennen. En daar te tijd nadert dat ik hen de afscheidshand moet geven, hoop ik hunne weldaden aan mij bewezen altijd te herinneren. De goede tijden die ik onder hen doorgebracht heb zullen eene voorname plaats in mijn geheugen hebben. Ook hoop ik door hen niet vergeten te worden. Gaarne zou ik herinnerd willen worden als eene getuige van de waarheid dezer Herstelde Kerk van Christus, want ik gevoel werkelijk dat ik een geloofwaardig getuigenis daarvan bezit. Ik wensch met mijne broeders en zusters te pleiten, deze Kerk op hoogen prijs te stellen, haar eene goede naam te geven door in hun leven de ware vruchten van het Evangelie te toonen, altijd getrouw en onbewegelijk in de waarheid te blijven, en hunne belangstelling in dezelve nimmer te verliezen.

GROETENIS UIT AMSTERDAM.

Door Pres. J. W. D. HURREN, van de Amsterdamsche Conferentie.

Het jaar 1903 der geschiedenis van het menschdom is rijk aan gebeurtenissen geweest. In ieder land heeft onze hemelsche Vader Zijne schepselen begunstigd, en de muziek hunner lofzangen draagt meer dan ooit de kenmerken van zuiverheid, melodie en sterkte. Te midden van al deze zegeningen zijn de heiligen niet vergeten. Zij hebben gezondheid en kracht gehad, en, door de zegeningen van onzen hemelschen Vader, zijn zij in staat geweest in hun eigen onderhoud te voorzien en ook nog iets ter zijde te leggen voor de minder bevoorrechten.

Als ouderlingen en heiligen gevoelen wij dat onze getuigenissen aangaande deze kostelijke waarheden beide vergroot en vermeerderd

zijn geworden. Wij zijn jong in Zijnen dienst, op den drempel als het ware, maar als wij voorwaarts gaan met Zijne getuigenis in ons hart, verdwijnt de nevel en wij zien meer en meer de grootschheid Zijns werks. Wij gevoelen dat de Heere ons bijstaat en Zijn werk versterkt in dit gedeelte van Zijnen wijngaard. Door de ijver onzer heiligen worden vele vrienden gevonden, die het evangelie onderzoeken; enkelen hebben het reeds aangenomen. 1903 sluit met dankbaarheid voor het verleden en met krachtige hoop en schoone vooruitzichten voor de toekomst.

EEN MERKWAARDIG LIED.

Na herhaalde malen op valsche beschuldigingen gekerkerd te zijn, werden op 26 Juni 1844 de profeet Joseph Smith en zijn broeder Hyrum in de gevangenis gezet te Carthage. Zij werden vergezeld door een aantal vrienden die weigerden hen te verlaten. Die nacht was voor allen een zeer droevige. Het scheen dat Joseph een voorgevoel had van de naderende gebeurtenis, want hij sprak daarover met enkelen der broederen. Hunne vijanden bleken vast besloten te zijn hem om het leven te brengen in weerwil der wet. Den volgenden dag werden de gewapende wachten verscheidene malen afgelost, omdat het kalme, onschuldige voorkomen van den profeet hen overtuigde, dat hij valschelijk beschuldigd was. In dezen tijd van spanning, het was slechts enkele uren voordat de bende den kerker bestormde en de profeet en zijn broeder vermoord werden, zong John Taylor, op verzoek van Joseph, een schoon en vertroostend lied, dat bijzonder voor hunne omstandigheden geschikt was. Wij geven hiermede eene vertaling van dat gedicht uit het Engelsch:

Een arme reiz'ger, moe en mat,
Is dikwijls op mijn weg getrêen;
Die o zoo needrig „help mij” bad,
Dat ik nooit zeggen konde, *Neen*.

'k Vermocht niet dat 'k zijn naam vernam,
Waarheen hij ging, vanwaar hij kwam;
Maar iets, dat in zijn oogen glom,
Won mijne liefd', 'k wist niet waarom.

Eens, toen 'k mijn sober maal genoot,
Trad hij in huis — wijl hij niets sprak!
Bezwijkend van gebrek aan brood,
'k Gaf alles hem; hij dankte, brak

En at, maar hield het niet geheel,
Ook ik kreeg wat, een engendeel;
Want wijl ik daar te eten zat,
Was 't niet of 'k korst, maar manna at.

'k Bespiedde hem waar uit de rots
Een bron sprong; waar hij krachtloos lag;
Hoe spotte met zijn dorst 't geklots
Van 't water dat hij vlieten zag!

'k Sprong toe en hielp den lijder op;
Hij ledigde driemaal mijn kop,
Schepte en gaf gevuld hem weer;
Ik dronk en dorstte nimmermeer.

't Was nacht; een ruwe stormwind joeg
Langs 't veld; de vloed verbrak zijn dam;
Daar klonk zijn stem! 'k Liep heen en vroeg
Hem in mijn huis, waarop hij kwam.

Nadat ik hem van alles gaf,
Stond ik mijn eigen bed hem af;
En in mijn droom — 'k lag op den grond —
Was 't of 'k in Eden mij bevond.

Beroofd, gewond en bijna dood,
Vond ik hem bij den weg; ik bracht
Zijn adem weer, wijl 'k olie goot
In zijne wonden; wijn gaf kracht.

Weldra was hij hersteld, gezond;
Ik zelf verbergde eene wond;
Maar sinds dat uur vergat 'k de smart,
Met vrede in mijn gebroken hart.

Hij werd ten kerker eens gevoerd,
Hem wachtte een verraders-lot.
Ik heb den leugenmond gesnoerd,
En eerde hem in smaad en spot.

Het grootste vriendschapsblijk heeft hij
Daarna gevraagd, 't was: „Sterf vóór mij”;
Het vleesch was zwak, mijn bloed werd kil,
De vrije geest riep echter: „'k Wil!”

Dan — in een oogenblik heeft hij
Al zijn vermomming weggedaan;
Dat merk in iedere hand was mij
Bekend: ik zag den Heiland staan!

Hij sprak tot mij, geringe mij,
„Gij hebt mij nooit geschaamd”, zei hij,
„Uw daan, die opgeteekend staan,
Zijn — vrees dus niet — aan mij gedaan.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

NIEUWJAARS-GROET.

Het begin van een nieuw jaar wekt vele gedachten in onze geoederen. Tot ouden en jongen komt het, hen aanduidende dat alweer een jaar voorbijgegaan is, dat zij allen een stap nader zijn aan het einde van dezen aardschen proeftijd. Is de tijd wèl besteed geworden? Hebben wij rechtmatig gezorgd voor dat wat ons toevertrouwd was? Laat iedereen zijne eigene herinnering raadplegen en voor zichzelf antwoorden. De toekomst, evenals de sirene in de legende, wenkt ons. Schoon de wateren ruw zijn, de strijd vinnig en lang, ligt de toekomst met hare verborgenheden voor ons. Voor de jeugd schijnt niets onmogelijk. De wereld, die reus, wacht op hunnen aanval. Hoevelen van deze jonge Davids zullen zegevieren?

Het verstand komt met de jaren. Gelukkig hij die, voordeel puttende uit vorige lessen, nog onvervaard blijft. Kunnen wij slagen? Ja, maar bedenkt dat wáár succes niet altijd gepaard gaat met rijkdom, zelfs niet met roem. Het is het welbesteede leven, al was het in armoede en onopgemerkt, dat waarlijk succes heeft gehad. Hij die zijn' ergsten vijand, zichzelf, ten onder brengt, die, zich boven het onedele des levens verheffende, voor anderen kan leven, moge ongeëerd wezen onder zijne medemenschen, maar niet in de oogen van Hem die de nederigen verhoogt. Met teeder-bezorgdheid aanschouwen wij de ouden van dagen, die, den goeden strijd gestreden hebbende, gelaten op hun eeuwig loon wachten. Zij zijn moede, hun werk is bijna afgeloopen, en zij geven gewillig den last over aan jongere schouders. Laat ons hen verzorgen terwijl zij met ons zijn.

Het jaar 1903 heeft overvloed van zegeningen gehad, en er was veel om dankbaar voor te wezen. Wij bekennen dat wij een optimistisch gevoelen hebben aangaande de toekomst en gelooven stellig dat het menschedom progresseert, haast zonder uitzondering, door geheel de wereld. Niet alleen kan dit opgemerkt worden in de kunsten en wetenschappen, maar het moreele gehalte van den mensch schijnt beter te worden. Een gevoel van verreichende humaniteit ontwikkelt zich, waarvan een der opmerkelijkste teekenen is de beweging ter bevordering van den wereldvrede, die eene overeenstemmende snaar in de harten van de eerlijke menschen aller natiën aangeraakt heeft. Met voldoening zien wij dat het middelpunt dezer groote vrede-beweging, het Hof van Arbitrage, gezeteld is in ons eigen land, in Den Haag.

Als Heiligen der Laatste Dagen hebben wij alle redenen voor aanmoediging. Berichten uit alle gewesten der wereld duiden den voor-

spoedigen toestand van het werk aan en dat eveneens op sommige plaatsen in weerwil van den hevigsten en onredelijksten tegenstand. In Zion zijn de levensteekenen evenzoo opmerkelijk, en de belangstelling van de jonge menschen in het Evangelie is grooter, gelooven wij, dan vele jaren lang het geval was. De landpalen van Zion, zooals wij zoo gaarne zeggen, breiden zich uit. Nieuwe nederzettingen worden aangelegd onder toezicht van onze leiders, en menig aangenaam tehuis geschapen, zoodat hetgeen jaren geleden een waardelooze landstreek was, nu de woonplaats veler menschen is.

De beginselen, zeventig jaar geleden door Joseph Smith voortgebracht, zijn volkomen bewezen in zooverre als zij den tijdelijken toestand van het volk raken. Van de geestelijke zijde worden zij eveneens bewezen op eene wijze die niet erkend wordt door hen die tegen ons strijden. Want terwijl zij hem overluid „bedrieger” noemen, zijn zij terzelfder tijd bezig hunne door menschen gemaakte dogma's in overstemming te brengen, met wat zij de moderne meening gelieven te noemen, of, met andere woorden, zij naderen meer en meer de leerstellingen, verkondigd door Joseph Smith, dewelke, beweren wij, ten laatste de overhand zullen hebben, want *zij zijn waar*.

Eén geval van dien aard herinneren wij ons in het bijzonder, n.l. dat van de Conventie der geestelijken, de Presbyteriaansche Kerk vertegenwoordigende, eenige maanden geleden in Amerika gehouden, die, ofschoon zij een voorstel tegen de Heiligen der laatste Dagen aannamen, toch met meerderheid van stemmen voor de eerste maal die monsterachtig wreede leer verwierpen, dat niet-uitverkoren kleine kinderen, als zij sterven, veroordeeld zijn tot de verdoemenis, aldus onbewust bekrachtigende de openbaring des Heeren aan Joseph Smith van zeventig jaren te voren. De Epworth League, eene groote vereeniging van Christelijke jongelieden, leden van verschillende kerken, ook in de Vereenigde Staten, heeft onlangs het tiende-beginsel aangenomen, verklarende dat het overeenkomstig Gods Woord is, een logische stap, aangezien het feit dat de Heiligen der laatste Dagen bewezen hebben dat dit een rechtvaardig en effectief beginsel is.

De toestand dezer zending is, naar wij vermeenen, veelbeloovend. Gedurende het vorige jaar is een aanmerkelijk aantal nieuwe leden tot de Kerk toegetreden, die waarschijnlijk alreeds het verlies van vroegere vrienden ondervonden hebben, als een gevolg van hunne afhankelijkheid aan hun plichtbesef. Aan hen bieden wij, namens hunne broeders en zusters, groeten en aanmoediging aan. Indien zij struikelen, zullen wij hen helpen, want was dat niet het heilige voorbeeld van Hem die het meeste geleden heeft? Enkelen zijn vertrokken om zich met de heiligen in Zion te vereenigen. Voor hen en ook voor degenen die volgen zullen, bespreken wij de aandacht van allen die in staat zijn hun de helpende hand toe te reiken.

Broeders en Zusters, de toekomst roept ons aan. Zullen wij gehoor geven? Ja, laat ons voortgaan, kalm, voorzichtig, vastberaden, het recht nalevende zooals God ons geeft het recht te zien, wandelende in het licht der gulden waarheid, zoo oud en toch zoo nieuw. Laat ons daarom niet ledig zitten maar dapper strijden voor het recht, elkander liefhebbende en dienende God.

WILLARD T. CANNON.

Uit een brief van Ouderling Dudley vernemen wij dat in Leeuwarden onlangs 5 personen gedoopt zijn, terwijl Ouderling Wilcox bericht dat in Den Haag 3 nieuwe leden in de kerk werden ingelijfd. Deze vertakkingen zijn nog klein, maar de vooruitzichten zijn zeer aanmoedigend.

President Abels meldt ons dat in Nijmegen dezer dagen twee personen gedoopt zijn. Wat het prediken van het evangelie betreft is Nijmegen een nieuw veld.

„DE STER”.

In het leger van strijders en strijderessen, die met het nieuwe jaar weder met frisschen moed beginnen mee te doen in „onzer dagen strijd”, bevindt zich ook *De Ster*. Ze is jong nog: acht jaren zag men haar verschijnen. Zwak, heel zwakjes was ze toen zij haren levensloop begon. Gaandeweg werd ze echter sterker. Verheugde zij zich steeds in eenen zich uitbreidenden leeskring, vooral was dit het geval in het laatste jaar. Maar zij is nog op verre na niet waar zij wezen wil: zij wenscht eenmaal een plaatsje te vinden aan den haard van alle Hollandsche heiligen en van vele niet-leden der Kerk. Niemand zal het haar kwalijk nemen, dat zij een costuum, hetwelk reeds acht jaren dienst deed, heeft afgelegd. Zij heeft zich, zonder tooi of opschik, in een nieuw kleed gestoken, en hoopt dat haar half-maandelijksch bezoek daardoor bij al hare lezers aangenamer wezen zal.

De Heiland gebood Johannes, toen Hij aan dezen verscheen op het eiland Patmos: „Schrijf hetgeen gij gezien hebt, en hetgeen is, en hetgeen geschieden zal na dezen,” opdat het nageslacht een verslag van die dingen zoude hebben en de gemeenten Zijnen wil mochten weten. Dwaas is het te denken dat ontwikkeling en verbetering ons vanzelf aanwaaien. Hij die zich wenscht te verrijken met eene grootere kennis van den Heere en Zijne wegen, moet gebruik maken van de stoffelijke middelen, die hem daartoe ten dienste staan. Onder deze middelen bekleeden godsdienstige tijdschriften eene voorname plaats. Ons tijdschrift is het eenige Nederlandsche orgaan der Kerk, weshalve niemand van de Hollandsch sprekende leden verzuimen zou zich te abonneeren. Het blad tracht steeds nuttige en aangename lectuur te verschaffen: het

publiceert redevoeringen en opstellen van de leiders der Kerk, of anderen, houdt hare lezers op de hoogte van den algemeenen toestand van het zendingswerk en vermeldt voor zoover de ruimte dit toelaat allerlei wetenswaardigheden.

De leus van de Heiligen der Laatste Dagen is Verbetering, en Volmaking is hun doel. Uit dat oogpunt zijn wij gekant tegen alles wat de ontwikkeling tegenstaat, en roepen met den dichter uit:

„Rijs op, o geest der menschen rijs!
Ontplooi breed uit uw schoone wieden!
Verhef u vroolijk, hooger steeds
Als d' adelaar in 't morgenkrieken.
Niets, niets belemm're u op uw tocht,
Houd' uw ontwikkeling tegen,
Word grooter steeds, gij spranke Gods,
Word steeds een grooter zegen!”

Onze geest kan nieuwe levenskracht ontvangen door het lezen van degelijke, pittige lectuur, en als *De Ster* eenigszins in de behoefte aan deze verkwikking kan voorzien, is een harer doeleinden vervuld. Moge haar licht, zij het ook een eenvoudig sterrenlicht, menigen wandelaar op Gods wegen ten zegen strekken!

LEMKE KOOLJMAN.

VERTROUWT OP GOD.

Door President JOSEPH F. SMITH, in de *Impr. Era*.

De behoefte aan eene scherpe kennis der waarheid is de voornaamste behoefte. Aldus zoude iedere Heilige der Laatste Dagen eene diep-gewortelde overtuiging hebben van de rechtvaardigheid Gods, en een onvoorwaardelijk vertrouwen en geloof in Zijn wezen en genade. Om het Evangelie rechtmatig te verstaan en om in staat te zijn de geboden van hetzelfde te onderhouden, is zulk eene kennis volstrekt noodig. Laat elk persoon zichzelf afvragen of er in zijne ziel eene scherpe en onbewegelijke overtuiging van deze feiten aanwezig is. Kon iets dat u mocht overkomen, of dat in de Kerk of met hare Ambtenaren of autoriteiten mocht plaats grijpen, uw geloof veranderen in de doeleinden, en in de volstreckte rechtvaardigheid en genade des Heeren, of in de zaligmakende kracht van Zijn evangelie, de boodschap Zijner zaligheid? Zoo ja, dan is uw geloof niet diep-geworteld, en er is groote behoefte dat gij overtuigd wordt.

De schriften zijn vol van voorbeelden van menschen die onwankelbaar gegrond waren in een volhardend geloof in God. Iedere jongeling heeft er behoefte aan op zulk een pilaar van sterkte te steunen.

In het verlies van al zijn aardsche goederen, en zelfs in het hevige verlies dat hem zijne kinderen deed missen, vertrouwde Job toch onvoorwaardelijk op den Almachtige, en was in staat te midden van al

zijn verdriet te zeggen: „De Heere heeft gegeven, en de Heere heeft genomen; de naam des Heeren zij geloofd!” Toen later, onder de beproevendste persoonlijke rampspoed zijne vrouw hem vroeg God te vervloeken en te sterven, was zijn berispensd antwoord: „Zouden wij het goede van God ontvangen, en het kwade niet ontvangen?” En tot zijne vrienden, die hem over zonde beknorden, riep hij uit, met het uiterste vertrouwen op den Heere — een vertrouwen dat afzonderlijk staat als eene vertroostende les tot al de eeuwen: — „Ziet, zoo Hij mij doodde, zou ik niet hopen?”

In Abraham hebben wij een ander voorbeeld van vereering van het woord Gods, en geloof dat hij ten laatste in Zijne goedheid deelen zou. De goedgunstige beloften, aan hem gedaan, werden vervuld, evenals dit ten laatste met Job gebeurde, die, niettegenstaande zijn smartelijk leed, eindelijk gezegend werd met grooten overvloed in alle dingen en in het bezit kwam van het dubbele zijner vroegere zegeningen in stoffelijke welvaart; en vele zonen en dochteren bezat. De Heere zegende zijn laatste meer dan zijn eerste, en bij zijn leven zag hij dat zijne schoone dochteren een erfdeel verkregen onder hare broederen, en zag de kinderen zijner kinderen, tot in vier geslachten. En ten laatste ging hij heen naar zijne rijke belooning, der dagen zat.

En evenzoo in Abrahams bereidwilligheid om op den Heere te vertrouwen in de grootste beproeving, die eenen vader overkomen kan — de opoffering zijns zoons — merken wij diep-geworteld geloof op en volhardend vertrouwen, dat de Almachtige in staat is en gewillig Zijne beloften te vervullen, het doet er niet toe hoe onwaarschijnlijk het mocht schijnen onder de beproevendste omstandigheden. Eene verzekering hebbende, dat zijne handelwijze, in het opofferen zijn zoons Izak, overeenkomstig den wil des Heeren was, was Abraham in staat, trots de onwaarschijnlijkheid van het vervuld worden van alle beloften, dat hij de vader veler volken worden zou, en dat in Izaäk het verbond bevestigd zoude worden, dien zoon op het offeraltaar te leggen en zijne hand en zijn mes uit te strekken om hem te doodden. Maar toen de Heere zag dat Abraham hem vreesde, stond hij zijnen engel toe een ram te beschikken in de plaats van het menschen-offer, en zegende den Vader veler natiën voor zijn vertrouwen en geloof. En zoo zal hij doen met allen die hem vertrouwen, want de belofte komt allen toe.

Zulke kennis, zulk geloof en vertrouwen bekleeden eene voorname plaats in den geopenbaarden godsdienst, hem, die ze bezit, bekwaammakende met Paulus uit te roepen: „Want wij weten, dat, zoo ons aardsche huis dezès tabernakels gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.” Abraham leerde de groote waarheid, welke wij eveneens op onze harten moeten drukken, dat God rechtvaardig is, en zijne beloften tot het uiterste zal vervullen. En op deze wijze werd hij gezegend, zooals wij ook gezegend zullen worden, in beproevende omstandigheden, omdat

hij den Heere vertrouwde en zijner stem gehoorzaamde. Verder werd hem gezegd, aldus spreekt de Heere: „Voorzeker zal Ik u grootelijks zegenen, en uw zaad zeer vermenigvuldigen, als de sterren des hemels, en als het zand, dat aan den oever der zee is, en uw zaad zal de poorte zijner vijanden erfelijk bezitten. En in uw zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde.”

De toestand is heden dezelfde: tenzij de heiligen eene werkelijke kennis hebben dat de loopbaan, die zij volgen in harmonie is met den wil Gods, zullen zij moede worden onder beproeving, en zullen bezwijken onder vervolging en smaad. Maar daarentegen zijn zij, met dit vertrouwen op God in hunne zielen gebrand, het doet er niet toe wat er kome, gelukkig in het doen van Zijnen wil, stellig wetende dat ten laatste de belofte hun geworden zal. Aldus wordt de wereld overwonnen, en de kroon der heerlijkheid verkregen welke God weggelegd heeft voor degenen die Hem liefhebben, eeren en gehoorzamen.

Deze lessen, of de vele andere van een gelijke klasse die aangehaald konden worden, moeten noodig op het gemoed gedrukt worden van jonge Heiligen der Laatste Dagen. Iederen dag zijn er invloeden die hen van het geloof trachten af te trekken. Daar dit telkens gebeurt, volgt het natuurlijkerwijze dat er eene neiging ontstaat tot het verloochenen van- of tot het twijfelen aan het ouderwetsch geloof hunner vaders. Maar het einde van een leven dat geen vertrouwen op den Heere stelt zal ongelukkig zijn, terwijl hij die zijn vertrouwen, zijn onvoorwaardelijk geloofsvertrouwen, op den Heere stelt, zijnen wil doende, geluk en heerlijkheid ontvangen zal. Gebrek aan geloof geeft een weinige vrijheid en gemak om mede te beginnen, maar weldra komt er een dag waarin er niets is om op te steunen in smartelijk leed, waarin er niet Een is om in geloof aan te roepen, om te troosten en te genezen! Hoe zullen zij dan in leed heen en weder geworpen en gewiegd worden!

Geen persoon kan de volheid van de zegeningen Gods verwezenlijken, tenzij hij, minstens in zekeren graad, de standaard van geloof in Gods gerechtigheid naderen kan, ten toon gespreid in de aangehaalde voorbeelden. Hij moet in zijn eigene ziel geloof en vertrouwen op de rechtvaardigheid en genade Gods gegrond hebben. Lessen van deze klasse moeten der jeugd van Zion geleerd en voorgehouden worden, om hun gemoed krachtig te overtuigen van de waarheid welke alléén hen vrij zal maken en bekwaam om standvastig in het geloof te staan. Laat hen, als zij tezamen geroepen zijn in hunne bijeenkomsten, zichzelf voor den Heere stellen, en herinnerd worden aan Zijne goedgunstige weldaden, in het te voorschijn brengen van het Boek van Mormon, in de voorvallen te Kirtland, in Zion, in Nauvoo, in de beproevende dagen van den uittocht, en in de wildernis. Dit opdat zij de barmhartigheden Gods in Zijne beloften mochten tellen, en zien hoe vroeger leed en

smartelijke beproeving voor het welzijn van Zijn volk geweest zijn; en op deze wijze hunne verbonden hernieuwen, vervuld met eene diepgewortelde, onbewegelijke overtuiging van de goedheid en genade des Heeren. Ieder mensch moet deze les leeren, zij moet in zijn ziel gedrukt wezen, zoo diep, en zoo goed-gegrond zijn dat niets hem scheiden kan van eene kennis der liefde Gods, ofschoon dood en hel in den weg staan. Het was aldus dat Jozua een indruk maakte op het oude vergaderde Israël, deszelfs oudsten en hoofden: „En nu, vreest den Heere, en dient Hem in oprechtheid en in waarheid;*** doch zoo het kwaad is in uwe oogen den Heere te dienen, kiest u heden, wien gij dienen zult,*** maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen den Heer dienen!” Dat was Jozua’s verklaring. Het is die van iederen Heilige der Laatste Dagen die met Job verklaren kan: „Ik weet, mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan: en als zij na mijne huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vleesch God aanschouwen; denwelken ik voor mij aanschouwen zal, en mijne oogen zien zullen, en niet een’ vreemde: mijne nieren verlangen zeer in mijnen schoot.”

God is goed; Zijne beloften falen nooit; onvoorwaardelijk op Zijne goedheid en genade te vertrouwen, is een correct beginsel. Laat ons, daarom, ons vertrouwen op Hem stellen.

VERPLAATSING.

Ouderling Benjamin F. Cluff is van zijne werkzaamheden in deze zending eervol ontslagen en is geroepen door President Francis M. Lyman om voortaan in de Britsche Zending te arbeiden.

Ouderling Heber J. Webb is verplaatst van de Arnheemsche naar de Groninger Conferentie.

Ouderling Orson H. Willie is van de Amsterdamsche naar de Arnheemsche Conferentie geroepen.

Indien gij het een of ander groot, ernstig oogmerk zoekt te volvoeren, dat volgens uw geest en uw hart rechtvaardig is, moet gij den geest van den hervormer hebben. Gij moet den moed hebben beproeving, verdriet en teleurstelling onder de oogen te zien, ze openlijk te ontmoeten en voorwaarts te gaan, onbeschadigd en onverschrokken. In de verhevenheid van uw volmaakt geloof in de uitkomst kunt gij ze zoo machteloos maken om u te schaden, als de dauwdroppele die op de Pyramiden valt.

JORDAN.

SNEL VERVOER.

In de eerste dagen der spoorwegen, ongeveer 75 jaar geleden, hadden de voorstanders van dit thans onmisbaar transportmiddel te kampen met alle soorten van plaatselijk vooroordeel. Onder anderen voerde men aan dat, als eene vaart van 20 K.M. per uur werd te boven gegaan, er groot levensgevaar ontstaan zou wegens de hevige snelheid. Sindsdien zijn de vorderingen op het gebied van transportspoed ontzettend groot geweest. In den tegenwoordigen tijd loopen treinen op zekere lijnen in Frankrijk, Engeland en Amerika geregeld meer dan 90 K.M. per uur. Onlangs te Fossen, nabij Berlijn, gehouden proefnemingen duiden aan dat de uiterste grens nog niet bereikt is geworden. Op een speciaal voor die proefneming gebouwd spoor en met het gebruik eener door electriciteit gedreven tram is de uiterst hooge snelheid van 195 K.M. per uur verkregen. Het wordt verhaald dat de tram niettegenstaande de hevige snelheid zeer weinig schudde. Toeschouwers, langs het spoor staande, schenen een uitgevlakt beeld te wezen als de tram voorbijstooft, en aan het einde van de tocht vond men de vóorzijde der tram bedekt met motten, bijen en andere insecten, verpletterd door de persing van de atmosfeer. Als wij bedenken dat de vaart van de snelste treinen in Nederland nauwelijks 60 K.M. te boven gaat, kan de beteekenis der proefneming gewaardeerd worden.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

Zondag den 10den Januari a.s. zal te Arnhem de halfjaarlijksche conferentie gehouden worden. De tijd der vergaderingen is: 's morgens 10 uur, 's middags 2 uur en 's avonds 7 uur.

I N H O U D:

Afscheid van President Lyman Blz. 1 Groeten van President Grant " 6 De Gewoonte om te twijfelen " 9 Groetenis uit Utah " 11 Onze Illustratiën " 12 Nieuwjaarsgroet uit Groningen " 13 Groetenis uit Amsterdam " 14	Een merkwaardig Lied Blz. 15 Nieuwjaars-groet " 17 „De Ster“ " 19 Vertrouwt op God " 20 Verplaatsing " 23 Snel vervoer " 24 Conferentie-aankondiging " 24
--	---

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.